

Siloe

Zborový list
Ročník XV.
Apríl 2016

Časopis Evanjelického a. v. cirkevného zboru Levice

Ivan Krasko: Quia pulvis sum (Luk XVIII.)

K Jerichu i dnes vedie sivá cesta,
čo chodils po nej niekdy, Syn
Ty prvý, veľký Máriin,

Je prašná, zrovna jak vtedy bola,
keď viedols po nej zástupy
bedárov, colných, zavržených,
a žien tiež hodných potupy.

I slnko páli na nej ešte žhavo
jak vtedy dávno pútnika,
čo ženie kyjom olivovým
ku mestu svojho oslíka.

Okolo i dnes rastú divé fíky
a bodľač taktiež storaká,
len pod tým fíkom nakloneným
iného zrels by žobráka:

keby Si dnes tak išiel po tej ceste!
Tam sedí s dušou ubitou,
ku fíku biedne pričupený,
a plače... Synu Dávidov!

Tu anjel Pánov hovoril Filipovi: Vstaň a choď na juh, na cestu, čo vedie z Jeruzalema do Gazy a je pustá. I vstal a šiel. A hľa, muž z Etiópie, eunuch, dvoran etiópskej kráľovnej Kandáky, správca celého jej pokladu, ktorý prišiel do Jeruzalema, aby vzýval Boha, vracal sa domov, sedel na svojom voze a čítal proroka Izaiáša.

Sk 8, 26-28

Pán Boh má záujem o každého človeka, ktorého si chce použiť ako svoj nástroj. Prirodzene túžime po plných kostoloch ľudí, čo samozrejme nie je zlé. Ale niekedy sa nám strácajú jednotlivci, ktorým sa máme venovať, osloviť ich a pomôcť im v správnom duchovnom raste. Toto je aj tvojou úlohou života. Učeník Filip dostal od Pána Boha príkaz, aby šiel na cestu neďaleko Gazy. Na spomenutej ceste stretol sa so sprievodom, mohli by sme povedať etiópskeho ministra financií. Tento človek navštívil Jeruzalem, kde si kúpil aj zvitok knihy proroka Izaiáša. Stálo ho to pravdepodobne podstatnú časť majetku, nakoľko boli knihy v tej dobe drahé. Ale on túto svoju investíciu neľutoval. Bol nedočkavý, preto po ceste domov začal čítať tento svoj kúpený zvitok. Ničomu však nerozumel. Tušil však, že číta niečo veľmi dôležité, čo by aj jemu

mohlo veľmi pomôcť, ale nedokázal pochopiť obsahu týchto slov.

Filip sa k nemu pripojil. Nevysvetľoval svoje názory alebo nápady. Vysvetľoval zvesť Božieho slova o Mesiášovi, ktorá sa naplnila v Ježišovi Kristovi. Keď Boží Duch niekoho osloví, tak sa vo vnútri človeka zrodí niečo nové. Takto sa objaví ovocie nového života v Kristovi, ako sa to ukázalo v prípade Etiópana.

Filip ho pokrstil a viacej sa už spolu nevideli. Čo sa odohrávalo ďalej, nevieme. História nám hovorí o vzniku kresťanských spoločenstiev v Etiópii v prvých storočiach po Kristovi. Je celkom možné, že svoju úlohu tu zohral aj spomenutý etiópsky minister financií.

Pozorne študuj Písmo Sväté a neboj sa pomôcť ho pochopiť ľudom okolo teba. Možno sa niektorí potrebujú vyrozprávať zo svojich trápení a ty im môžeš byť akousi búľtavou vrbou. Môžeš ich povzbudiť, pomodliť sa s nimi a nasmerovať ich do spoločenstva cirkevného zboru, kde má Pán Boh s nimi svoj plán. Nepremeškaj teda tento čas.

MODLITBA:

Pane Ježiši, my Ti Ďakujeme za Tvoje slovo, ktoré nás sprevádza naším životom. Ďakujeme, že sa jeho prostredníctvom prihováraš k našim srdciam. Ved' nás Duchom Svätým,

*aby sme ho chápali, rozumeli mu
a pomáhali druhých ľudí nasmerovať
do duchovného spoločenstva
cirkevného zboru, kde by jeho viera
rástla a on duchovne dospieval.*

AMEN.

Martin Riecky

Sociálne dôrazy u Dr. Martina Luthera

Luther zdôrazňuje, že cirkev má byť telom Kristovým (Kol 1, 24 a Ef 5, 30). Cirkev musí konať tak, ako konal Kristus. Vzorom pre cirkev má byť Kristus vo svojej poníženosti. Ak On bol v tomto svete bez svetskej moci, bez svetských bohatstiev a slávy, tak ani cirkev nemá siahnuť po svetskej moci (snaha o dosadzovanie cisárov), ani sláve (stavat' prepychové chrámy), ani po bohatstve.

V tomto momente nachádza Luther odklon stredovekej cirkvi od Krista. Kým Kristus diabolskému pokušeniu moci, bohatstva a slávy odolal, cirkev podľa Luthera tomuto pokušeniu podľahla. V kázni na text Mt 4, 1-11 v roku 1537 povedal, že cirkev odolala „čiernemu diablove“, ktorý prichádzal v prvých storočiach v prenasledovaní cirkvi. Ale nevedela odolať „bielemu diablove“, ktorý prišiel s ponukou bohatstva, moci a slávy. Práve preto musela zaznieť Lutherova sociálna kritika cirkvi.

Luther žiada, aby cirkev v tomto svete nepanovala, ale slúžila svetu tak, ako to robil Kristus. Preto cirkev nemá mať v tomto svete moc. Kristus predsa jasne povedal: *Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta*. Preto aj úrad kňaza nie je panstvom, ani mocou nad ľuďmi, ale službou. *Farári nie sú pánmi cirkvi, ale jej služobníkmi*, hovorí Luther. Panstvo slova Božieho v cirkvi neznamená panstvo kňaza nad cirkvou. Kazateľ má byť len pokorným služobníkom toho slova, ktoré má panovať v ľudských srdciach.

Na základe toho stál Luther aj proti inkvizícii. Kriticky sa stavia proti snahám nanucovať kresťanskú vieru ľuďom prostredníctvom moci. Takéto snahy označuje Luther ako „tyranie cirkvi nad spoločnosťou“.

Luther odsudzoval aj snahy cirkvi po svetských bohatstvách. Chudoba cirkvi je podľa Luthera jeden z poznávacích znakov pravej cirkvi. Iba falošná cirkev zhŕňa bohatstvá tohto sveta od ľudí, ale pravá cirkev je „chudobné stádočko“. Pravým pokladom cirkvi totiž nie sú svetské bohatstvá. *Pravým pokladom cirkvi je svätosväté evanjelium milosti a slávy Božej (62. výpoveď proti odpustkom)*.

Luther vo svojej sociálnej kritike cirkvi odsudzuje prejav mamonárstva. Mamona sa nemôže stať modlou a bohom služobníkov Kristových. Luther kriticky hodnotil, že kňazi v jeho dobe často vysávali

drobných veriacich ľudí. Vytýka, že na jednej strane ľudí vykorisťuje svetská vrchnosť, ale na druhej strane aj vrchnosť cirkevná. Je to celá reťaz vykorisťovania jedných druhými. *Pápež vysáva biskupov, biskupi farárov a nakoniec na to všetko doplatí chudobný ľud.*

Ďalej Luther bojoval proti predávaniu odpustkov. Spasenie je dar z Božej milosti a nemôžeme si ho kúpiť za peniaze. Predávaním odpustkov bola podľa Luthera popretá nielen viera, ale aj láska k blížnemu. Preto v Lutherových 95 tézach, ktorými sa začala reformácia, môžeme nájsť ostrý sociálny protest proti praxi predávania odpustkov. *Kresťanov treba poučiť o tom, že kto podporí chudobného a pomáha núdznemu, koná lepšie, než by si kúpil odpustky (43. výpoveď). Keby pápež vedel, ako dotieravo si počínajú predavači odpustkov, radšej by videl chrám svätého Petra na prach zborený, než by ho chcel mať dostavaný z kože, mäsa a kostí svojich oviec (50. výpoveď). Predávanie odpustkov je sieťou, ktorou sa loví bohatstvo ľudí (66. výpoveď). Keď vraj pápež za mizerný peniaz na chrám svätého Petra vyslobodzuje z očistca niekoľko duší, prečo nevyslobodí z čírej lásky všetky duše? Ved' by to bola preňho slušná príčina (89. výpoveď).* Tu vidíme, ako Lutherova sociálna kritika predávania odpustkov prerastá do

skutočnej sociálnej kritiky stredovekej cirkvi.

(pokračovanie na budúce)

Martin Riecky

Ladislav Nádaši – Jégé

* 12.2.1866
+2. 7. 1940

Vo februári uplynulo 150 rokov od jeho narodenia.

Pochádzal z advokátskej rodiny. Otec Anton Nádaši, dlhoročný dolnokubínsky starosta sa pôvodne volal Odrobiňák, pod maďarizačným tlakom si zmenil priezvisko na Nádaši.

Ladislav po skončení gymnázia odišiel do Prahy študovať medicínu. Po skončení medicíny sa usadil v Dolnom Kubíne ako praktický lekár. Postupne pôsobil ako obvodný, okresný, čestný stoličný a župný lekár Oravskej župy. Takmer celý život prežil v Dolnom Kubíne s výnimkou krátkeho

pôsobenia v Bratislave. Bol ženatý, mal tri deti.

Už ako študent medicíny začal literárne tvoriť. V literárnej tvorbe pokračoval aj ako lekár. Písal prozaické diela, v ktorých sa zameriaval na históriu. Známe sú jeho historické romány

„Adam Šangala“, ktorý bolo v tej dobe veľkou udalosťou v celej republike. Ďalej to bol „Svätopluk“, autobiografický román „Cesta životom“, „Kozinský mlyn“ a mnoho iných.

Spočiatku písal pod pseudonymom Dr. Ján Grob, z ktorého začiatočných písmen neskôr vznikol nový pseudonym Jégé. V Kubíne sa Jégé zoznámil s P. O. Hviezdoslavom, ktorý bol síce o 17 rokov starší. Po bližšom zoznámení si výborne rozumeli a vzniklo medzi nimi úprimné priateľstvo, takže sa oslovovali Paľko a Lacko. Neraz bolo vidieť dve hlavy sklonené nad anglickým textom. Jedna bielovlasá, druhá ešte mladá, ako lúštia dramatické zápletky Shakespearovho Hamleta. Mladší Lacko, ktorý ovládal anglický, nemecký a francúzsky jazyk, pomáhal staršiemu Paľkovi s prekladom. Inokedy spolu vášnivo diskutovali, alebo mlčky sedeli pri pohári vína. V dôvernom priateľstve si zverovali aj také zážitky, na ktoré neboli hrdí. Tak napríklad Lacko prezradil Paľkovi, že na jednom študentskom bále išiel pozvať do

tanca jednu krásnu slečnu. Jeho sok, ktorému sa tiež páčila, mu podložil nohu, on spadol tak nešťastne, že si zlomil nohu v kĺbe. Zlomenina sa síce zrástla, ale Lacko odvtedy kríval. Paľko, ktorý bol mravne veľmi úzkostlivý, sa zveril Lackovi, že pohľad na krásne ženy mu nedá spávať.

Jégé si Hviezdoslava veľmi vážil. Keď ako študent prichádzal domov na prázdniny, Hviezdoslav už vtedy bol známym básnikom, pred ktorým si najúctivejší Kubínčania snímali klobúky. Ved' vtedy už mal za sebou zbierky „Hájnikova žena“, „Ežo a Gábor Vlkolinský“, „Prechádzky jarom“, „Prechádzky letom“.

Nádaši bol 20 rokov osobným lekárom Hviezdoslava, ktorý mal dosť zdravotných problémov – polypy v hrdle, ktoré mu bránili rozprávať a choré srdce. Jégé osobne sprevádzal Hviezdoslava do kúpeľov.

Česi si Hviezdoslava veľmi vážili. Keď zomrel, prezident Masaryk ho chcel dať pochovať na pražskom Vyšehrade. Zabránila mu v tom vdova Iľonka Országhová a architekt Dušan Jurkovič.

Jégé na Hviezdoslavovu slávu nikdy nežiarlil. Jediný, na koho žiarlil bol Martin Kukučín. Keď Martinovi vydali novelu skôr ako jemu, komentoval to slovami: „Bencúr je Bencúr, fetiš je fetiš“.

Za román „Svätopluk“ Nádašimu v Prahe udelili štátnu cenu a za finančnú odmenu sa vybral na dlhšiu cestu po Taliansku.

Zostavila Z. Križanová

Rozhovory

brat farár Vladimír Macalák

Bratia a sestry milí čitatelia. V tomto čísle Siloe vám prinášame rozhovor s bratom farárom Vladimírom Macalákom.

Ako ste sa rozhodli pre službu farára?

Narodil som sa v malej dedinke Rákoš na Gemeri. Obaja rodičia boli nábožensky založení a viedli k tomu aj nás deti. Otec i matka sa aktívne zapájali aj do života nášho zboru – otec bol kurátorom, matka kostolníčkou. A ja už ako malý chlapec som chodil zvonit', najskôr s otcom a keď som už sám vládol ťahať povrazy na zvonoch nášho kostolíka, stalo sa to mojou povinnosťou. Rodičia túžili, aby som vyštudoval za farára. Pripravovali ma na túto službu spolu s pánom farárom. Ja som sa však rozhodol inak. Prihlásil som sa na štúdium na lekárskej fakulte. Ved' byť farárom v tej dobe bolo „hrdinstvo“. Nevedel som, či zvládnem dôstojne kráčať touto cestou. Ale človek mieni, Pán Boh mení, ako hovorí ľudové príslovie.

Pripravoval som sa na opravnú skúšku z biológie a rozmýšľal som, či lekárska fakulta bola správnou voľbou, či som radšej nemal poslúchnuť svojich rodičov. A vtedy som sa rozhodol. Pôjdem študovať na EBF v Bratislave. Rodičia s radosťou privítali moje rozhodnutie. A tak po úspešnom ukončení bohosloveckej fakulty bol som 18. januára 1970 ordinovaný v Komárne.

V ktorých cirkevných zboroch ste pôsobili a aké boli ich špecifiká?

Po ordinácii som pôsobil ako seniorálny kaplán v Nových Zámkoch. Nakoľko som už bol ženatý, bol som preložený do CZ Horný Tisovník vo funkcii duchovného. Dedinka i lazy, ktoré k nej patrili bola poznačená vystaňovalectvom mladých do miest. Ľudia tu dochádzali za prácou do Bučiny vo Zvolene a vo voľnom čase obrábali svoje malé políčka. Cirkevníci boli ľudia jednoduchí, ale srdeční a ochotní pomáhať. Po odchode brata farára Šovca z Devičia som bol pozvaný do CZ v Devičí. Ponuku som prijal, ale pôsobil tu krátko, nakoľko z rozhodnutia GBU bol som preložený do CZ Hrochoť, nakoľko zbor bol som rozhádaný pri obsadzovaní kňazskej stanice po odchode brata farára Čullého do CZ Radvaň. Čakalo ma tu veľa práce. Nová farská budova- hrubá stavba – stála, ale dokončovacie práce čakali

na mňa. A to v rokoch normalizácie, čo nebolo jednoduché. Ale s Božou pomocou sme dielo dokončili a v roku 1976 bola fara aj s generálnou opravou kostola vysvätená dôstojným pánom biskupom ZD Rudolfom Košťalom. A my sme sa mohli presťahovať do novej fary zo starej, v ktorej pôsobil štúrovský básnik Andrej Sládkovič v rokoch revolučných 1847 až 1856. Hrochoť si zachovala ľudové zvyky, aktívne tu pracoval folklórny súbor, aj cez výročné slávnosti chodili ženy a muži do kostola v krojoch. Ako to už býva, farár máva aj svojich neprajníkov. A tak po desať ročnej službe v tomto cirkevnom zbore som bol preložený do CZ Ábelová s administrovaním samostatných zborov Budiná a Polichno. Tu som pôsobil osem rokov. Polichno je známe tým, že bolo rodiskom Boženy Slančíkovej Timravy, ktorá v rokoch 1909 – 1945 bývala a tvorila na fare u brata Bohuša Slančíka. V Ábelovej pracovala ako opatrovatel'ka predškolských detí. Okrem toho sa v starej fare narodil Samuel Mikovíni polihistor, kartograf, banský inžinier, ako aj Ján Šalamún Petian, kňaz, zoológ, zakladateľ vedeckej faunistiky a ornitológie v Uhorsku. Okrem toho som krátko pôsobil v CZ Pribeta a v CZ Kšinná, kde som dochádzal z Banskej Bystrice. V roku 1995 – 2005 som pôsobil v CZ v Poltári. Mestečko bolo známe sklárňou, výrobky sa vyvážali do

rôznych krajín sveta. Mimo duchovnej obrody (v roku 1975 mal byť ako prvý na Slovensku kostol zatvorený pre bohoslužobné účely) sme preinvestovali pri opravách cirkevných budov 1,5 mil. slov. korún. V roku 2005 som odišiel do dôchodku. Ako dôchodca som vypomáhal v CZ Čankov, kde som dochádzal z Levíc.

Skúste pomenovať konkrétnu situáciu vo Vašom živote. V ktorej Vám pomohla viera?

Viera mi pomáhala na každom kroku môjho života. Keď sa zamyslím nad doterajším životom cítim určité uspokojenie, že s Božou pomocou sa mi podarilo dosiahnuť mnohé veci. Ale s pokorou musím priznať, že pri tom všetkom čo som urobil som neužitočný služobník, lebo urobil som len to čo som musel.

Čo pre Vás znamená Kristovo vzkriesenie?

Vyznanie apoštola Pavla je aj mojim vyznaním: „ A ak Kristus nebol vzkriesený, tak je prázdne naše kázanie, prázdna je aj vaša viera. Ale ak Kristus nebol vzkriesený daromná je vaša viera, ešte vždy ste vo svojich hriechoch (1. Kor. 15,14,17).

Mgr. Vladimír Macalák

V rubrike Rozhovory budeme pokračovať aj v ďalších číslach. Preto uvítame aj vaše návrhy na zaujímavé osobnosti z nášho okolia.

Konfirmácia – osobné potvrdenie krstného sľubu

Mladého človeka, veriaceho kresťana – evanjelika čaká ešte pred dosiahnutím jeho biologickej, spoločenskej a zákonom ustanovenej dospelosti dôležitý, jedinečný a pamätný akt, udalosť a tou je konfirmácia.

Čo to je vlastne konfirmácia, aký je jej význam v živote mladého človeka, aké je jej poslanie a kde sú jej pramene?

Konfirmácia nie je z evanjelického hľadiska sviatosťou. Dôvodom je to, že nebola ustanovená priamo Ježišom Kristom, čo sa pri každej sviatosti priamo vyžaduje. Konfirmácia nie je sviatosťou aj preto, lebo nie je prostriedkom večnej Božej milosti, akým každá sviatosť je. Konfirmáciou nedostávame ani odpustenie hriechov, ani večnú slávu. Konfirmácia nedáva večnú milosť Božiu. Má však určitý znak milosti – skladanie rúk ako viditeľný úkon, gesto. A má aj charakter indelebilis (trvalý) lebo konfirmáciu nemožno v živote nikomu opakovať, je možná len raz v živote.

Konfirmácia samotná je pozoruhodný vývoj v našej reformácii. Znamená totiž priblíženie k starožidovskému obradu „ bar micva“, keď sa dvanásťročný chlapec (dvanásťročný Ježiš

v chráme) stáva dospelým človekom Izraela so všetkými náboženskými povinnosťami dospelého žida s celou mravnou a právnou

zodpovednosťou. Až do obradu „bar micva“ bol mladý žid chápaný ako dieťa. Nábožensky, morálne i právne zodpovedal za neho otec. Avšak v deň, keď sa konal v synagóge obrad „bar micva“ (tento obrad sa konal individuálne v týždni po dosiahnutí 12 rokov dieťaťa), židovský otec v bohoslužobnom zhromaždení prečítal formulu: „ Nech je požehnaný Ten, ktorý ma teraz oslobodil od všetkej zodpovednosti za neho“. Od tej chvíle sa stával mladý žid dospelým údom židovského zboru. Ako už cirkevne dospelý bol po prvý raz vedúcim synagógy vyzvaný aby prečítal Tóru celému bohoslužobnému zhromaždeniu. Bol už počítaný do minjanu (do počtu desiatich židov, ktorých prítomnosť je potrebná, aby sa mohla začať židovská bohoslužba. U židov totiž, ak na bohoslužbe nie je prítomných najmenej desať mužov, bohoslužba sa nemôže začať). Takto sa vyvinula aj konfirmácia v reformačných cirkvách ako obrad vyhlásenia dieťaťa za dospelého príslušníka cirkvi.

Naša konfirmácia je akoby viac zahľadená do minulosti (potvrdenie krstného sľubu, ukončenie detského katechumenátu) a tak je neraz chápaná deťmi ako rozlúčka s cirkvou. Naproti tomu

židovská „konfirmácia“ (bar micva) kladie hlavný dôraz práve na to, že – teraz sa to tebou v bohoslužobnom zhromaždení práve začína. Židovstvo teda nemá jednu slávnostnú „konfirmáciu“ v roku, ale má akési „mini konfirmácie“ chlapcov po dosiahnutí 12 rokov vždy v sobotu.

Konfirmácia je vždy v priamom vzťahu s Krstom svätým. Krst musí konfirmáciu vždy predchádzať. Preto nemožno konfirmovať nepokrsteného. Konfirmácia teda nemá samostatnú hodnotu bez Krstu svätého. Konfirmácia je niečo, čo má po krste nemluvňaťa nasledovať v jeho dospelosti. (Samozrejme môže existovať aj prípad, že niektoré ešte nepokrstené dieťa je prijaté predbežne na konfirmačnú výučbu. V takomto prípade je táto konfirmačná výučba zároveň aj prípravou ku Krstu svätému. Tesne pred konfirmáciou, ku ktorej sa dieťa pripravovalo, je ono najprv pokrstené).

Aký je teda vzťah krstu a konfirmácie? Konfirmácia nie je obnovením krstnej zmluvy ako sa to často chápe. Krstnú zmluvu uzatvoril s nami Boh a nie je potrebné ju obnovovať. Je proste navždy platná. Konfirmácia je len potvrdením krstných sľubov zo strany dieťaťa, lebo tieto dali pri krste za neho rodičia alebo krstní rodičia. Je potrebné, aby ich teda dieťa osobne potvrdilo.

Konfirmácia je dôležitá udalosť v každej jednej evanjelickej rodine. Pre mladého človeka je nielen prahom dospelosti v cirkevnom zbore, ktorá dáva možnosť pristupovať ku sviatostiam, ale konfirmácia je predovšetkým vyznaním viery, ktorej základ bol daný v krste a tu môže každý vyznať a povedať si „ ... viem komu som uveril“ 2Tim 1,2.

J.Sk.

My, skôr narodení

Dobрым zvykom nášho evanjelického spoločenstva je pravidelné stretávanie sa seniorov. Koná sa dvakrát ročne. Pre imobilných býva v adventnom čase spojené s prisluhovaním večere Pánovej a spievaním nábožných piesní zo Zpěvníka evangelického, pre tých pohyblivejších zas v pôstnom čase. Obe stretnutia sú naplnené vzájomnou spolupatričnosťou a zdieľaním si svojich svedectiev o viere v Pána Ježiša Krista. Tohtoročné pôstne bolo obohatené slovom Božím, ktoré nám zvestovala sestra konseniorka Zuzana Moncol'ová. Za základ svojho rozjímania si vybrala podobenstvo o nespravodlivom šafárovi. Pretože nás všetkých pri náboženskej viere sprevádzala kralická bibličtina,

s potešením sme si zaspievali podľa priania sestry Elišky: Ježiši drahý poklade... a aj ďalšie piesne, nášmu srdcu blízke. O presvedčivom rozprávaní sestry Nociarovej v úprimnú vieru pri uzdravení svojho mladého detského života napíšem v budúcom čísle.

Samozrejme, pri každej takejto akcii nemožno zabudnúť na vyslovenie vďaky sestrám, ktoré nás pohostili svojimi cukrárskymi dobrotami a sestrám, ktoré nám tieto dobroty naservírovali.

Záverom mi dovoľte podeliť sa s vami krásnou aktuálnou básňou od Milana Rúfusa, ktorú nám predniesla sestra Z. Križanová:

Ostaň s nami, Pane, lebo sa pripozdieva...

Prázdno je, Bože, chýbaš nám.
Prázdny je priestor tu i tam.
Jeho hrôza i veleba.
Prázdno je, Bože, bez Teba.

Prázdno je slze vo víčku,
prázdno je uhl'om v ohníčku,
prázdno je deťom, starobe,
prázdno je tráve na hrobe-

chýba do nej Tvoj tichý kríž.
A ľudskej duše plachá myš,
dieročku hľadá do chleba.
Tak jej je prázdno bez Teba.

Kačička božia, divoká...
Kto ti to strelil do boka?
Kto ťa to zronil z tej výšky?
Počítaj svoje detičky.

Sedia na chladnom kameni,
už mimo tvojich znamení.
A kalnú vodu pítajú.
A nevedia, čo hľadajú.

Pomysli, Bože, pomysli:
To nie Ty, - my sme odišli.
Ale my predsa prídeme
zo zeme k Tebe do zeme.

Veď ten, kto nežil na zemi,
nevie, kde more pramení:
nemôže ani do neba.
Prázdno je, Bože, bez Teba.

Buď teda, maj nás trochu rád.

Keby si nebol – pod i nad,
vo vnútri vecí, okolo-
všetko, čo je, by nebolo.

L. Jancíková

Zariadenie pre seniorov a služby Božie

V blízkosti supermarketu Kaufland je zriadením služieb pre seniorov Nitriansky samosprávny kraj. V tomto zariadení FENIX žije aj asi 15 príslušníkov našej evanjelickej cirkvi a preto levický cirkevný zbor každú prvú nedeľu v mesiaci organizuje pre nich nešporné bohoslužby. V jednej z dvoch miestností na duchovné stíšenie sa o priestory delia s katolíckymi obyvateľmi. Tam majú možnosť stretnúť sa so slova Božieho kazateľom Dr. M. Rieckym, kantorkou V. Nehézovou a sestrami Marienkou, Emkou a Boženkou. Brat farár im prednesie nedeľnú kázeň, zaspievajú si nábožné piesne z Evanjelického spevníka a v krátkosti poinformujú aj o ležiacich klientoch zariadenia. Tým, ktorí sa osobne nemôžu zúčastniť bohoslužby, dobre padne kázeň v tlačenej podobe a niekoľko čísel Evanjelického posla. Aj v tú februárovú nedeľu spoločne prosili: „Sprevádzaj nás naďalej láskou svojou, Pane a daj, nech svoje stále

hľadáme spasenie“. Priemerná účasť na nedeľnom stíšení je 6 prítomných. Stretla som klientku-evanjeličku z Bratislavy vo veku 93 rokov. Prevažná väčšina z nich je z okolia Levíc - Bátovce, Jabloňovce, Bory, Lontov a dvaja z nich sú narodení na Dolnej zemi, presídlení na Slovensko a jeseň života prežívajúci vo Fénixe.

Za terajšie i budúce informácie
ďakuje sestre A. Bešinovej
L. Jancíková

Modlitba

Žalm 18 „Vrúcne Ťa milujem o Hospodine, moja sila! Hospodin moja skala, hrad môj a môj vysloboditeľ, môj Boh je moje bralo, v Neho dúfam, Môj štít, roh mojej spásy, moja pevnosť. Volám na Hospodina, ktorý je hoden chvály, som zachránený ...“

Pane dní a Pane noci, Bože môjho života. Z tvojej milosti som sa

dožila svojich 70 rokov. Prijmi môj hlboký a pokorný vdych, vd'aky za tvoju lásku. Tebe Pane vd'áčim za všetko požehnanie! Čo som, že si ma až doposiaľ zachoval a mnoho dobrodenia mi preukázal?

Nezaslúžim si to. Oslavujem Ťa Pane, že Tvoja pomoc mi bola prítomná aj pri mojich náročných operáciách, keď som cítila Tvoju blízkosť. Do Tvojej milosti sa odovzdávam! Odpusť mi moje previnenia a ved' ma svojou cestou!

Veľký a všemohúci Bože, zmiluj sa nado mnou! Synu Boží Pane Ježiši Kriste večná láska pomôžte mi a naložte so mnou podľa svojej najsvätejšej vôle, za to Vám budem z celého srdca vzdávať vd'aky a všetky Vaše dobrodenia zvelebovať.

Pane ujmi sa ma milostivo svojim Duchom Svätým, daj mi trpezlivosť a pokoru, aby som niesla tak svoj kríž, ako si mi Ty dal príklad, Duchu Svätý. Poteš ma sklúčenú a nedaj klesnúť na mysli. Pane prežívam úzkosť, nepokoj a neistota sa ma zmocňuje, som niekedy na pokraji svojich síl ale Pane Ty si so mnou! Neopusť ma ani naďalej, Ty si moja záštita a nádej. Ved' ruky lekárov pri mojej operácii, aby sa všetko zmenilo na moje dobro! Kto verí v Teba nebude zahanbený. Do Tvojich Svätých rúk porúčam svoj život. Zmiluj sa nado mnou Pane. Amen.

Svoju modlitbu končím Žalmom 121 „Pozdvihujem si oči k vrchom: Odkiaľ mi príde pomoc? Od Hospodina moja pomoc, ktorý učinil nebo i zem.

Nedá sa klátiť tvojej nohe, tvoj ochranca nedrieme.

Nie nedrieme a nespí ochranca Izraela

Hospodin je твоjím ochrancom.

Hospodin Ti je clonou po pravici.

Slnko Ťa vodne neraní úpalom, ani mesiac v noci

Chrániť Ťa bude Hospodin, pred každým zlom.

On bude chrániť Tvoju dušu.

Hospodin bude chrániť tvoje vhadzanie

I tvoje vzchádzanie, odteraz až naveky“

Meduškina rozprávka

Prvosienka

Vitaj na svet, roztomilá prvosienka. Kvietky sa ti otvárajú do žltá a v zelených črievičkách si obutá. A tá vôňa! Roznesiem ju po chotári, tú príjemnú sladkú vôňu novej jari. Krehučká si, kalíšky s'á z mušelínu, nepoznám ja takú krásu žiadnu inú. Ďakujem za privítanie. Len čo slnko oprelo sa do stráne, už Meduška s vedierkom tam zastane. Zvítajú sa, pobožkajú v úprimnosti. A teraz sa, Medulienka, môžeš hostiť. Ale najprv

povedz ešte noviny. Pribudlo vás do chrobačej dediny? A či azda opustil vás niekto starý? Neochorel nikto od minulej jari?

Meduška si zľahka sedí na lupienku a zabáva správičkami prvosienku. Iba lienka Bambulienka

z d'ateliny od marca sa nedostala na kvetiny. Na podstienke sedí, smúti, nožičky jej reuma krúti. Vyhrieva sa na slniečku, uzdravenie čaká, často ma jej tichý smútok i trápi i ľaká. Dáko sa jej pomôcť musí. Ved' aj mňa tá starosť dusí. Či nevieš čo reumu lieči? – Moja milá, to sú reči! Snád' si ešte nepočula povrávku: Prvosienka najlepší liek na lámku? Ja som liekom vychýreným v tomto smere. Ved' preto ma toľko ľudí domov berie. Sušia moje kvietky v tieni a potom si pri jeseni začnú variť čajík z nich. Celú zimu liečim kĺby mnohých ľudí nemocných. Nič lepšieho veru nieto. Len ma nechaj potešiť sa trochu svetom a potom ber moje kvietky. Vezmi veľa, pober všetky a nasuš ich do zásoby. Pomôžeme Bambulienke od choroby. Ďakujem ti prvosienka, to bude mať radosť lienka. Nazbierame toľko kvetu po chotári, aby v zime mali všetci naši starí na chlipkanie čaju

dosť. Aby mali dobré zdravie a so zdravím spokojnosť. Ja už bežím oznámiť tú druhú dobrú správu. Ty si kúpaj v zlatom slnku zlatú hlavu.

Z tvorby E.
Čepčekovej
vyberá L.

Jancíková

Meduškine rozprávanie čakajte aj nabudúce.

Poznajkovo

Sudoku

Doplň do políčok obrázky geometrických tvarov tak, aby sa neopakovali v riadkoch, ani v stĺpcoch.

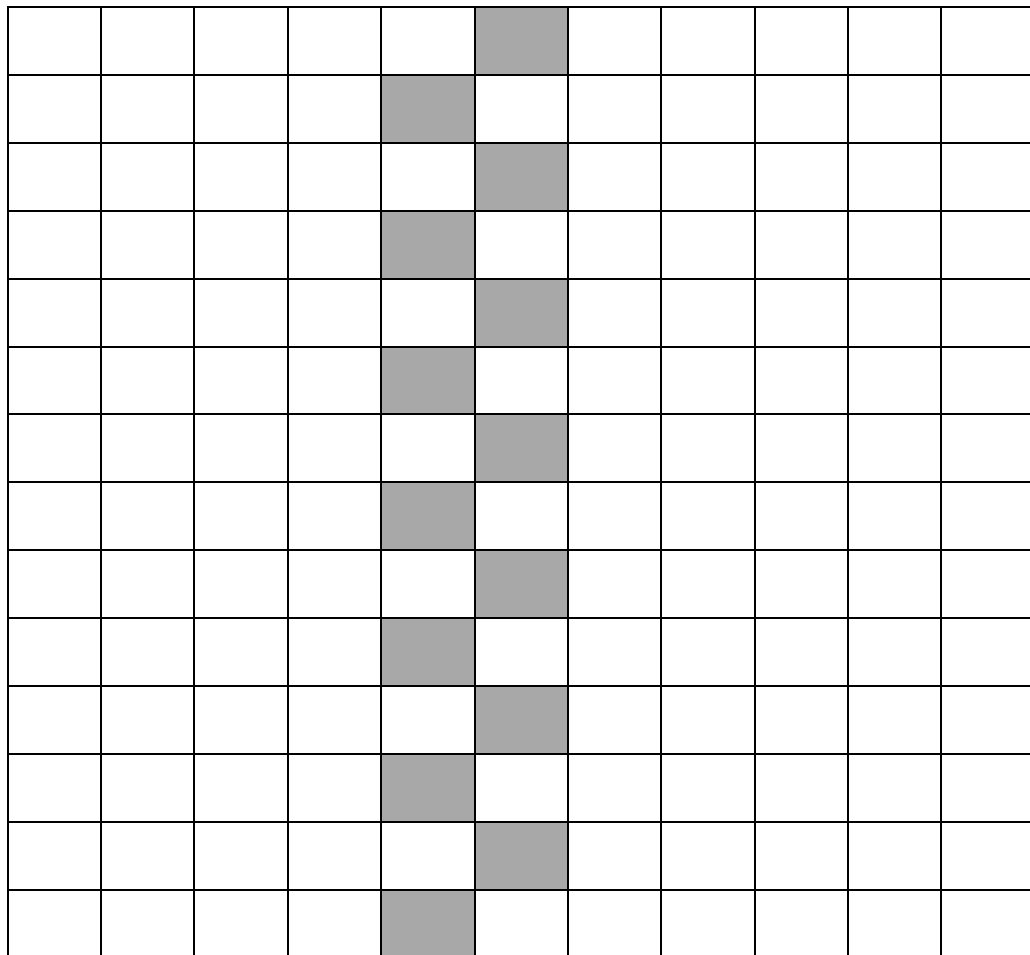
	●		■
◆			
		▲	

Z náboženských školských lavíc:

„Pán Boh buď s vami – I vzduchom tvojím“
(...i s duchom tvojím)

Tajnička

V tajničke je ukryté meno kňaza, ktorý pochoval ukrižovaného Ježiša Krista.

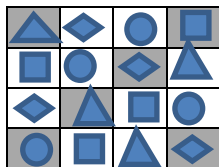
Legenda k tajničke:

1, Široké územie štátu 2, Zvýšená telesná teplota 3, Študentské voľno 4, Meniny má
6. 8. 5, Uprednostňuje niečo 6, Pripraví na zimu 7, Plot 8, Slávnostné prijatie za
člena cirkevného zboru 9, Hlodavec 10, Rodič 11, Doplnok pánskeho obleku 12,
Pokročilý vek človeka 13, Píše sa ňou na tabuľu 14, Prisluhuje sa Pánova

Riešenie úloh z minulého čísla:

Doplňovačka: Sobota

Minisudoku

Súradnicová tajnička: Judáš

Evanjelické služby Božie v médiách

Slovenský rozhlas: Rádio Slovensko a Regina – spravidla každú 4. nedeľu v mesiaci o 9:05 hod.

24. apríla – Čankov (DNS)

Stretnutia v zbere

Ranné modlitby

v mládežníckej miestnosti

utorok 5:30-7:45h

a štvrtok 6:30-7:45h

Spoločenstvo sestier vo viere

utorok 10:00 h

Biblická hodina

streda 18:00 h

Nácvik zborového spevokolu

piatok 17:00 h

Konfirmačná príprava

piatok, 1. ročník 15:00 h

piatok, 2. ročník 16:00 h

Modlitebná skupinka

piatok 18:00 h

Stretnutie mládeže

sobota 17:00 h

Detská besiedka

nedeľa 10:00 h

Stretnutie SEŽ

3. nedeľa 15:00 h /17. 4./

Stretnutie rodinného spoločenstva v CZ Levice

4. nedeľa 16:00 h /24. 4./

Zo zborových matrík

Pochovaní bol:

11. marca v Horši - Ernest Tóth, vo veku 76 rokov

Životného jubilea sa dožívajú

30 Radoslav Alföldi

30 Lenka Kanisová

60 Jana Drotárová

60 Mária Sýkorová

80 Anna Vecanová

Informačný mesačník Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a.v. na Slovensku Levice. **Vydané len pre vnútrozborovú potrebu.** Časopis Siloe pripravuje redakčná rada v zložení: brat farár Martin Riecky, Martin Drdoš ml., Ján Skorka, Ľudmila Jancíková, grafické spracovanie: Zdenka Výbochová. Svoje príspevky môžete zasielať na e-mail: levice@ecav.sk

3.4. 1. Nedel'a po Veľkej noci

Téma: **Blahoslavená viera**

8:30 Služby Božie v Tlmačoch – Lipníku (Centrum voľného času)

10:00 hlavné služby Božie s Večerou Pánovou, Levice

14:00 služby Božie v domove dôchodcov Fénix

10.4. 2. Nedel'a po Veľkej noci

Téma: **Dobrý pastier**

8:30 služby Božie v Horši

10:00 hlavné služby Božie, Levice

17.4. Pamiatka posvätenia chrámov

Téma: **Boží dom**

8:30 Služby Božie v Tlmačoch – Lipníku (Centrum voľného času)

10:00 hlavné služby Božie, Levice

15:00 Stretnutie SEŽ

24.4. 4. Nedel'a po Veľkej noci

Téma: **Zasľúbenie Ducha Svätého**

8:30 služby Božie v Horši

10:00 hlavné služby Božie, Levice

16:00 Stretnutie ROS

Pozvánka - Hľadanie veľkonočného pokladu

Srdečne pozývame deti a mládež na Hľadanie veľkonočného pokladu, ktoré sa uskutoční dňa 9. apríla (v sobotu) so začiatkom o 10.00 hod pri kostole. Po skončení bude spoločná opekačka.

Pozvánka - Jarná brigáda v zborovom areáli

Dňa 23. 4. 2016 sa od 9:00 uskutoční v zborovom areáli jarná brigáda.

Pozývame bratov, sestry, deti, aby prišli a pomohli zveľadiť náš spoločný areál a priestor zborového centra.